

Megjelent: Magyar Fórum, XXI. évfolyam, 20. szám

Ma reggel, 2009. május 18-án az MR-I 180 percében, vagyis a közszolgálati rádióban, amelyet az adófizetők pénzéből tartanak fenn, de egyelőre majdnem teljes mértékben az adószedők, régebben regálé bérlők és a milliárdos nemzetidegenek vezetése alatt áll, a hírekben közölték egy általam kevéssé ismert közvélemény-kutató cég adatát, amely szerint a Magyar Gárdát a magyarok 8-10 százaléka nem utasítja el, sőt inkább kedveli. Ezzel a kis hírrel, amelynek semmilyen indítéka, oka nem volt, semmihez nem kapcsolódott, Balóné Morvai Krisztina és a gárdát működtető Jobbik óriási előnyhöz lett juttatva a közelgő európai választásokon. A többi párt, ha helyet kap is a hírekben, csak és kizárólag a választási blokkban szerepelhet. Vagyis a hallgatók többsége által elkattintott részben. A kivételezés szándéka nyilvánvaló: felfejleszteni a Jobbikot. Még az MSZP-vel szemben is, de annak érdekében. Ezt a hírt a hírszerkesztőség beavatott tagja, titkosszolgálati embere, a legfelsőbb körök megbízottja helyeztethette el a műsorban. A kora reggeli, még álmos és ennél fogva még öntudatlan fogékonyságú agyakban megtapad ez a hír. Azt sugallja, hogy a Jobbikra leadott szavazat, akármit mond majd később a Fidesz, nem vesz el, mert a Jobbik 8-10 százalékon áll. Már most.

A kormányképes erő

(A kormány képes erő: A trójai Baló-hölgy, Szima Judit rendőrhölgy, Gárdista hölgy)

Később aztán, kézbe véve a lapokat, észreveszem a közleményt a Népszabadságban is. Kiderül, hogy a kutatást a Progresszív Intézet végezte el. A helyzet így már sokkal világosabb: A P. I. saját intézmény. Mert a progresszió, mint olyan, itt már Nagy-Magyarországon privatizáltatott, Jászi Oszkár, Károlyi Mihály és Kun Béla által. Progresszív itt csak liberális, radikálisan baloldali és bolsevista lehet. A Progresszió zsidó privilégium. Nem csodálkoznék, ha ma a Wallis Rt. kezelésében állna a műintézet, és a szegény, öngyilkos libatenyésztők pénzét

folymatná át a magyar progresszióba.

Ez a manipuláció magasiskolája. Azt jelenti, hogy a háttérirányítók, a kormány, az MSZP–SZDSZ és az izraeli ügyintézők a Jobbik felfuttatását tartják a legfontosabbnak – a Fidesz és a MIÉP ellenében. De nyugodtan elmondhatjuk, hogy a magyarság újbóli megvezetése, becsapása céljából. Ez közvetlenül a 66%-os pécsi Fidesz-győzelem utáni hétfőn történt, annak ellensúlyozására. A Progreszszív Intézet már a Jobbikra teszi a hangsúlyt. Természetesen minden nap történik valami hasonló. Belövést minden nap kap a gyanútlan választó, akinek elege van az egész liberális rendszerből. (Kedden, amikor az írást javítom, megint Jobbik-hírt hallok: a gárdás Jobbik szerződést köt a Tettrekész rendőrökkel. Azaz már két gárdája van. Ez már döfi!) A Magyar Szocialista Párt ma már kísérletet sem tesz arra, hogy megvédje eszméit, megszorító csomagjait, Internacionáléját, már csak a Jobbikot pumpálja fel hírekkel, mint Obama a bankokat ezermilliárd dollárokkal. Focinyelven a Jobbik most egy becsúszó szerelés.

Ezt a helyzetet ma kevesen ismerik és ismerhetik fel. Jószerivel csak azok, akik a Magyar Fórumot olvassák, és akikhez eljut Kövér László egynémely magvas megállapítása erről a politikai alakzatról. Mert a nemzeti oldal mintha szégyellne védekezni. Ha a pergőszájú Morvai Krisztina azt mondja: „magunkfajta”, mindenki meg van hatva, még akkor is, ha református és úriember, ami tudvalévőleg kizárná a csodálkozást.

Morvai Krisztinával interjút készített az egyik nemzeti irányú, mértékadó hetilap, a Heti Válasz. A sok felesleges és könnyen megválaszolható, inkább csak mentesítésként ható kérdés után végre majdnem keresztkérdést tesz fel Stumpf András, a riporter: – Akkor konkretizáljuk: Orbán Viktor magunkfajta vagy magukfajta? Morvai Krisztina természetesen kitér. Azt mondja: Nem kategorizálok kényszeresen minden embert, csak azért, mert írtam egy könyvet Magunkfajták címmel. Higgye el, sem önt, sem szüleimet nem így határozom meg. – Aki érti ezt a választ, annak fúrópajzzsal vájták ki a fülét. Mi az, hogy „kényszeresen kategorizálni”? Hol tanítják ezt? Freudban van ilyen álomfejtés? A budapesti iskolában, mely a lélektan csúcsa – kényszeresen kategorizálnak? Mindenesetre szép, hogy Morvai Krisztina a szüleit sem kényszeres kategorizálással határozza meg. Talán nem is tudja róluk, mifajták. Kényszermagyarok vagy kényszerzsídók? Magunkfajták-e, vagy másfajták?

Mindenesetre a magyar progressziónak, lásd Kun Bélától a Wallis Rt.-ig, mindig gondja volt a szülők meghatározása. Lukács György például, a nagy progresszív, dúsgazdag bankár családból származott – persze kényszeresen –, s ezek fényesen eltartották, fizették esztétikai tevékenységét, mígnem jött a kommün, és ő ugyancsak kényszeresen komisszár lett a szolnoki hadtestben, majd ugyancsak kényszeres kategorizálással vörös bakákat végeztetett ki, mivel nem harcoltak elég elszántan a vörösök, a proletárok ügyéért. Mi több, szökdöstek. Krisztinánk pedig most, mint szuperprogresszív, a gumilövedékező rendőrség ellen harcol és a Tettrekészekkel szövetkezik. Nem harcol viszont a magyar rendőrség egyenruhájába bujt izraeli alakulatok ellen. Mert az akár holokauszttagadás is lehetne, az pedig nem fér bele a jogvédelembe.

Az ifjú Stumpf beletörődik a válaszba és felteszi a keresztkérdést: És a férjét, Baló Györgyöt? – ti. kategorizálja-e kényszeresen. Őt tipikusan magukfajtának tartják a radikáljobbos közegben, amelyben amúgy is mindig kérdés, hogy ki az ügynök.

Balóné Morvai Krisztina válasza erre a kissé zavaros keresztkérdésre, lenyűgöző. Majd anyaságát emeli pajzsként maga elé. Ezt merje kikezdeni valaki. – A gyerekeknek az a legjobb, ha mindkét szülő neveli őket, de életvitelszerűen már nem élünk együtt. Egy házban két külön háztartást vezetünk.

Íme, egy igazi, áldozatra is kész anya. Merhet itt még valaki, különösen egy férfi, tovább kérdezni? Hogy mégis hogyan van ez? Hogyan van a ház elválasztva, és mi az elhidegülés oka? Kinek van valakije, ki a hűtlen, vagy ki unt meg kit? Miért nem bírják már az éjszakákat egymás mellett tölteni? Egy házban két háztartás a gyermekekért ez egyenesen hősies, de hogyan van a lakás elválasztva? Fallal vagy firhanggal? Nekünk erős a gyanúnk, hogy csak az utóbbival. Lelóg a hosszú-hosszú golyó füzér, mint régen a nyári konyhák ajtajában, csak félre kell csapni, és már odaát vagyok a másik életvitelszerűségben. Hétfőn, szerdán, pénteken Baló főz a gyerekeknek, sóletet libaaprólékkal, kedden, csütörtökön, szombaton Krisztina görhét öregtarhonyával.

A házasságok nem így szoktak megromlani, politikai okokból, ez mese. Ez a házaspár példás együttélésben, valószínűleg kölcsönös szeretetben él egy közös célért, ami kétségtelenül tiszteletre méltó, az azonban, hogy Krisztina kényszeresen hazudik a különélésről, egyáltalán nem az. Az a közös műsor része.

Baló György, a régi és a mai liberálbolsi rendszer tájékoztatási főembere, nem lehet jobbikos. Ő csak ellenezheti azt. Morvai Krisztina nemzeti, radikális elkötelezettségét viszont az teszi hősiessé, hogy még házassága megromlását is vállalja az ügy érdekében. De a dolog százszázalékosan egyeztetve van nemcsak Baló Györggyel, hanem a megbízók széles körével és a titkosszolgálatokkal is.

Ez a következő kérdésekből világosan kiderül. – Arra a helyzetre felkészült lélekben, hogy a választási éjszakán műsorvezetőként a férje interjúvolja majd önt? Krisztina válasza: –Ha jól tudom – itt a firhang másik oldalán... – eldőlt, hogy nem Gyuri vezeti a választási műsort, úgyhogy ettől nem kell tartani.

Igen, ez eldőlt. Baló György 2009. február 8-án leköszönt a képernyőről. A neki készült „A szólás szabadsága” című műsor vezetéséről és minden képernyőn való megjelenéséről. Ezt a félreállást olyan szép csendben vette tudomásul az egész médiaelit, mint annak idején azt, amikor egyes elvtársakat „más fontos megbízatásuk miatt” felmentettek a miniszterségük vagy más tisztségük alól. Baló félreállt, mert ha minden héten látják a képét a képernyőn és hallják gyomor-raccsolását, az megnehezíti Morvai Krisztina érvényesülését a radikális jobboldalon. Ha van tehát példás összetartás két ember között, akkor ez az. A férfi lemond a karrierjéről – legalábbis egy időre és eltűnik, hogy a felesége érvényesüljön.

Természetesen ez nem csak a család döntése. Ahogyan e fölött a nem is csekély jelentőségű tény fölött átsiklott az egész sajtó, ahogy nem temették a cézárt, ahogy mindjárt kimondták a különélést és rábólintottak, az mindent elárul. Ez központi program.

De más is kitűnik ebből a válaszból. A lemondáshoz nincs egy szava sem a tévé vezetésének, és a rivális tévék sem rágódnak rajta. Baló balra el és készen van. Miért? Mert mindenki be van avatva. Felsőbb vagy Moszad- határozat, hogy Morvai Krisztina és a Jobbik feltörése elől minden akadályt el kell hárítani. Tudja ezt a kormány, Szilvász, a Nemzetbiztonsági Hivatal, amely belőtt már a közéletbe egy Bácsfi Dianát, egy roma polgárjogi mozgalmat, egy Toroczkai-Budaházyt és még sok mindenki mást, zavargásokat és gyújtogatásokat. Ugyan miért ne tudná megtenni ezt egy volt ENSZ-tisztviselőnővel, akinek könnyebb is a legendáját felépíteni, tekintettel arra, hogy külföldön kezdődött, az ENSZ-ben. A rendőrség is tudja ki kicsoda, mindenki tudja, csak a nagyközönség nem sejt semmit. A polgár azon rágódik, hogy együtt élnek-e? Persze, mert a hálószoba mindig érdekesebb egy kicsivel. De a dolog ördögi, mégpedig kényszeresen az. Baló lemond, a háttérből szervezi a Jobbik felfuttatását, a közvélemény elé pedig oda van lökve egy politikai okból szétment házasság, ami persze képtelenség. A legodaadóbb összedolgozás esete forog fenn – az ügy érdekében. A rendszer,

a liberális állások, a gyakorlati hatalom megtartása érdekében.

A háttérirányítók látják, hogy a választáshoz közeledve, az ajánlószelvény-gyűjtéstől a gárda felfújásáig, a cigányviskók soha fel nem derített felgyújtásáig, a zavarkeltés minden fogásáig és zsidó betelepedésig, a lakóparki helyfoglalásokig Baló most a képernyőn veszélyes a kitűzött célokra. Ha műsort vezet, állásfoglalása elkerülhetetlen. Szét kell tépni a házasságot, Balót a süllyesztőbe! És ő vállalja. Krisztina pedig hazudik egy nagyot, egy progresszívat. –Ahogy attól sem kellett tartani soha, hogy miatta – ti. Gyuri miatt – a Jobbik előnyt élvezne a közszolgálati televízióban. Leginkább az elhallgatás technikáját alkalmazzák a programunkkal kapcsolatban, ahogy a sajtótermékek többsége is – a jobboldali lapokkal együtt. A „magukfajták” modellje érvényesül. És végigmondja mindazt, ami a MIÉP évtizedes elhallgatására érvényes és szemenszedett hazugság a Jobbikra nézve, hiszen annak a felfuttatása a „progresszívek” utolsó reménye. Kormányprogram. Csak két nap a hét elején: cikk a Népszabadságban, reggeli hír a rádióban, másnap reggel újabb hír, s már ki is van védve, hogy a szavazat nem vész el, mint ahogy a teljes sajtó állította két választási kampányban, hogy a MIÉP-re adott szavazat elvész.

Baló lemondása nem képzelhető el csak egyeztetett eljárásként. Beletartozik ebbe az is, hogy a Jobbik a MIÉP minden régebbi és új programpontját, meghirdetett, sokszor kifejtett gondolatát átveheti, senki nem tesz ezért szemrehányást Vona Gáborkának és a többieknek. Csak egyben nem követhetik az anyapártot. A riport felvezető szövegében azt írják, hogy Morvai Krisztina szerint Magyarország a magyaroké, de a holokauszttagadás nem fér bele.

Természetesen a MIÉP-ben sem mindenki holokauszttagadó, de egyáltalán nem erről van szó. A progresszívak folyamatos uralmához, a sajtó és a képernyő birtoklásához és a bankok megtartásához kell a hatalomnak egy olyan radikális párt, amely végeredményben „politikailag korrekt”. Mindegy, hogy mit mond, mindegy, hogy kitől és honnan veszi, amit mond. Mindegy, csak a rendszer alapját ne bántsa. A rendszer alapja pedig, s benne a Baló-félék hegemoniája, a holokauszt mítoszán alapszik, 1945, a „felszabadulás” óta.

Mert a holokausztmítosz ma nem csak a gázkamrák képtelenségét jelenti, és nemcsak a hatmillió zsidó áldozat ugyancsak képtelen túlzását, hanem az azóta kialakult világrend, és különösen az európai rendszer hitelesítését és alázatos elfogadását is. A nemzetállam elvetését. A kizsákmányolás állandó fokozását, a háborúk szükségletének megfelelően. A család felszámolásának és ebből következően a nemzeti öntudatok háttérbe szorításának rendszerét is el kell fogadni, amikor valaki a mítoszt elfogadja. A gázkamra már-már szinte mellékes. A világ nagyobbik része, az ázsiai, afrikai, latin-amerikai népek többsége nem is hallott a dologról. A mai nyomora érdekli, amelyet annak a rendszernek is köszönhet, amely a holokausztmítosz kialakulásával keletkezett. Morvai Krisztina tehát mondhat, amit akar, lehet a legkitűnőbb jogvédő tanulmányok írója, ő bizony rendszerfenntartó, miként a kedves férje, Baló György is. Megbízást teljesít a Jobbik élén, noha nem tagja a pártnak.

A művelet tökéletesen meg van szervezve, a gárdától a putrik égetéséig, az SZDSZ-ellenességtől az ENSZ-állásból való kitessékelésig. Mint talán néhányan tudják, Morvai Krisztina ENSZ-tisztviselő volt, de kitették, mert gondját viselte a palesztin nőknek. Emberi jogait akarta érvényesíteni. Csak csodálni lehet a vakságát, hogy ezen ENSZ-tevékenykedése közben soha nem vette észre, hogy Izrael minden ENSZ-határozatnak ellenáll, egyetlenegy sem tart be, környezetében azt bombáz le, akit akar, egyszóval törvényen felül áll. Ha valahol, hát az ENSZ-ben ez kiviláglik. S az pedig, hogy ez a mindent szabad Izraelnek mennyire függ össze a holokauszt óriási erővel, most már tiltó törvényekkel is fenntartott mítoszával, áldozatszámával, az bizony észrevehető volna egy olyan kritikus elme

számára, mint Morvai Krisztina. Csak hát a legendaképzés ott kezdődött, az ENSZ-ből való kiebrudalás legendájával. Aztán folytatódott a jogvédelmi harccal, a rendőrség kárhoztatásával, majd most a különéléssel, s az egészből kirajzolódik egy csodálatos nő, aki pontosan úgy, mint a bankárfiú Lukács György, vagy a gazdag nyíregyházi fakereskedő család sarja, Szamuely Tibor felismeri az igazságot és átáll, családjával szemben az igaz oldalra. Balóné Morvai Krisztinát a Jobbik élére helyezték, miután felismerte a Jobbik MIÉP-től átvett igazságait – egy kivétellel. A szívnek meg kell hasadni, annyira szép.

Reméljük persze, majdcsak elcsitulnak a háborgások és Krisztina kijut Brüsszelbe, Baló Gyuri meg utánamegy. Itthon hagyják a firhangos villát, és mindenki talál valami elfoglaltságot magának, vagy a holokausztiparban, vagy az EU-ban, ami egyre megy. Újra összejön a család, és szépen, békében ülik meg a széder-estéket.

A kurucinfo főszerkesztője, Molnár Balázs még ifjan cionista klubot alapított a pécsi egyetemen, s először az MSZMP tagja, majd az SZDSZ aktivistája lett. Ezt követően belépett a Cionista Ifjúsági Szövetségbe. Több helyen megfordult – így a Bencsik-féle Demokratánál is. Végül cionistaként a Jobbikot és Baló Györgyné Morvai Krisztinát isteníti. A valódi jobboldalon mindenkit mocskol.